

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 maja 1984 r.

w sprawie czasu pracy i płatnych urlopów dodatkowych dla pracowników zaliczonych do I lub II grupy inwalidów.

Na podstawie art. 129 § 2 i art. 160 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Czas pracy pracowników zaliczonych do I lub II grupy inwalidów, zwanych dalej „pracownikami”, wynosi 7 godzin na dobę i 35 godzin tygodniowo. W tygodniach, w których przypada ustawowo uznany dzień wolny od pracy, czas pracy wynosi 28 godzin na tydzień.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu.

3. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują pracownikowi od dnia uzyskania przez zakład pracy orzeczenia o zaliczeniu do I lub II grupy inwalidów.

4. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 5 jest niedopuszczalne przedłużenie czasu pracy pracownikom ponad czas pracy określony w ust. 1.

5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do pracowników zaliczonych do II grupy inwalidów w wypadku, gdy na wniosek pracownika zakład społecznej służby zdrowia upoważniony przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej stwierdzi, że rodzaj inwalidztwa i stan zdrowia pracownika oraz rodzaj wykonywanej pracy pozwala na zatrudnienie go w ogólnie obowiązującym wymiarze czasu pracy, a zakład pracy wyrazi na to zgodę.

§ 2. 1. Godzinowe stawki wynagrodzenia zasadniczego pracowników wynagradzanych według czasowej lub akordowej formy płac, odpowiadające ich osobistemu zaszergowaniu lub zaszergowaniu wykonywanej przez nich pracy, zwiększa się proporcjonalnie do skróconego czasu pracy w roku.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy pracowników, o których mowa w § 1 ust. 5, zatrudnionych w ogólnie obowiązującym czasie pracy.

3. Skrócenie czasu pracy nie powoduje zmiany wysokości wynagrodzenia pracowników wynagradzanych miesięcznie.

§ 3. 1. Pracownikom przysługuje płatny urlop dodatkowy w wymiarze 10 dni roboczych w każdym roku kalendarzowym. Prawo do pierwszego urlopu dodatkowego pracownik nabywa po przepracowaniu jednego roku od zaliczenia do I lub II grupy inwalidów.

2. Urlop dodatkowy może pracownik wykorzystać również na udział w turnusie rehabilitacyjnym, organizowanym przez spółdzielcze i społeczne organizacje inwalidzkie.

3. Urlop dodatkowy nie przysługuje w razie posiadania przez pracownika uprawnień do urlopu w wymiarze przekraczającym 26 dni roboczych w ciągu roku lub do urlopu dodatkowego przysługującego na podstawie przepisów odrębnych.

§ 4. Jeżeli przepisy szczególne przewidują korzystniejszy dla pracownika wymiar czasu pracy niż określony w § 1, mają zastosowanie te przepisy.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1981 r. w sprawie czasu pracy i płatnych urlopów dodatkowych dla pracowników zaliczonych do I lub II grupy inwalidów (Dz. U. Nr 31, poz. 175).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner